

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:
BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 16, tel. 17-20; KATOWICE, Al. 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 104-99 i 105-00; LWÓW, Akademicka 11, tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 121, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Fredry 8, tel. 28-57, 28-58; TORUŃ, Pl. Bankowy 2, tel. 12-63; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 6-74, 17-85 i 18-75.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 79. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

WYSZEDEŁ Z DRUKU NR 14 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 25 LUTEGO 1939 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 78 — z dnia 11 lutego 1939 r. o zmianie tabeli stanowisk we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych.

Poz. 79 — z dnia 11 lutego 1939 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.

Poz. 80 — z dnia 11 lutego 1939 r. o rozciągnięciu na województwa: poznańskie i pomorskie oraz na powiat działdowski w województwie warszawskim mocy obowiązującej dekretu o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych — surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego.

Poz. 81 — z dnia 11 lutego 1939 r. o ustaleniu stosunku do służby wojskowej osób, zamieszkałych na ziemiach odzyskanych.

Poz. 82 — z dnia 17 lutego 1939 r. o zmianie granic powiatu garwolińskiego w województwie warszawskim.

Poz. 83 — z dnia 17 lutego 1939 r. o zmianie granic powiatów: ilżeckiego, kieleckiego i radomskiego w województwie kieleckim.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 84 — Opieki Społecznej z dnia 31 stycznia 1939 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1938 r. o określaniu cen aptecznych.

Poz. 85 — Skarbu z dnia 13 lutego 1939 r. o zmianach w organizacji niektórych urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgach administracyjnych izb skarbowych w Białymstoku, Kielcach, Lublinie, Łodzi i Okręgowej w Warszawie.

Poz. 86 — Skarbu z dnia 20 lutego 1939 r. o utworzeniu i zniesieniu niektórych urzędów celnych i posterunków celnych w okręgu administracyjnym Dyrekcji Cel w Mysłowicach.

Poz. 87 — Przemysłu i Handlu z dnia 14 lutego 1939 r. o ustaleniu liczby członków rady, zarządu, komisji rewizyjnej Związku Izb Rzemieślniczych Rzeczypospolitej Polskiej i o sposobie ich powoływania.

Poz. 88 — Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 lutego 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych o komisjach nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem, nad hurtowym obrotem mięsem oraz nad organizacją targowisk.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oO—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oO—

79.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) nadaje

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy społecznej:

Czesławowi Aleksandrowi w Warszawie, — Marii Balickiej w Wykotech powiatu samborskiego, — Romanowi Eligiuszowi Braunerowi w Warszawie, — Antoniemu Buchcie w Dąbrowie Górniczej, — Helenie Buchtowej w Katowicach, — Oskarowi Dechowowi, kierownikowi szkoły po-

wszechnej w Rybniku, — Antoninie Zuzannie du Château w Hrubieszowie, — Zofii Ciechanowskiej-Schneider we Lwowie, — Antoniemu Zygmunto-
wi Danowskiemu w Warszawie, — Julianowi Dat-
ko, sekretarzowi Wydziału Powiatowego w Za-
leszczykach, — Marii Rozalii Aleksandrze Dmo-
chowskiej w Sarnowie powiatu łukowskiego, —
Wacławowi Gabarskiemu w Piastowie powiatu
warszawskiego, — Stanisławowi Gosiovi, kierow-
nikowi szkoły powszechnej w Serocynie powiatu
siedleckiego, — Agnieszce Grabarzance w Mysłow-
icach, — Czesławowi Grzybowskiemu w Ostro-
wowie województwa poznańskiego, — Piotrowi Gu-
dzowskiemu w Uścieszku powiatu zaleszczyckie-
go, — Franciszkowi Holewińskiemu w Dąbrowie
Górnicej, — Bolesławowi Jackowskiemu w War-
szawie, — Kazimierzowi Januszewskiemu w War-
szawie, — Irenie Jarosińskiej w Lublinie, — Augu-
stynowi Jaworskiemu w Warszawie, — Annie
Jenke w Jarosławiu, — Wincentemu Franciszko-
wi Jugowi w Warszawie, — Teresie Karskiej w
Tarnopolu, — Stanisławowi Kędziorkowi w War-
szawie, — Janowi Knedlerowi w Warszawie, —
Wojciechowi Krótkiemu w Zamostnem powiatu
morskiego, — Czesławowi Krukowi, kierowniko-
wi szkoły powszechnej w Rudzie Wolińskiej po-
wiatu siedleckiego, — Mikołajowi Kucińskiemu w
Opatowie województwa kieleckiego, — Edwardo-
wi Marianowi Lewickiemu w Ławkach powiatu
łukowskiego, — Czesławowi Madeyowi w War-
szawie, — Piotrowi Markiewiczowi w Grodnie, —
Stanisławowi Michałowskiemu w Warszawie, —
Stanisławowi Pawłowi Modzelewskiemu w War-
szawie, — Janowi Musielakowi, p. o. kierownika
szkoły powszechnej w Tarnowskich Górach, —
Wacławowi Nastajowi w Grajewie województwa
białostockiego, — Józefowi Nieporęckiemu w
Warszawie, — Marii Ostaszewskiej w Klimkówce
województwa łwowskiego, — Tadeuszowi Pacz-
kowskiemu w Warszawie, — Ignacemu Pałichow-
skiemu, referendarzowi Urzędu Skarbowego w War-
szawie, — Kazimierzowi Janowi Piechowiczowi
w Warszawie, — Henrykowi Piwońskiemu, nau-
czycielowi szkoły powszechnej w Żeliszewie po-
wiatu siedleckiego, — dr Adolfovi Józefowi Po-
znańskiemu, lekarzowi we Włocławku, — Bohda-
nowi Rakowskiemu w Warszawie, — Władysła-
wowi Kazimierzowi Rayzacherowi w Warsza-
wie, — Kazimierzowi Regulskiemu w Warsza-
wie, — Bolesławowi Rejeckiemu w Końskich wo-
jewództwa kieleckiego, — Janowi Feliksowi Sa-
weckiemu w Lublinie, — Aleksandrze Kazimierze
Schultzowej w Przemyślu, — Andrzejowi Sere-
dyńskiemu w Stefkowej powiatu leskiego, — Anie-
li Swędrowskiej w Warszawie, — Franciszkowi
Szaranowskiemu, ekspedientowi Urzędu Pocztow-
wego w Wilnie, — Karolowi Szyllingowi w War-
szawie, — Zdzisławowi Jerzemu Ślimińskiemu w
Warszawie, — Tadeuszowi Swierczyńskiemu w
Warszawie, — Jerzemu Świętochowskiemu w War-
szawie, — Michałowi Taladze w Opatowie woje-
wództwa kieleckiego, — Zdzisławowi Skarbek-
Tłuchowskiemu w Warszawie, — Franciszkowi
Urbanikowi w Majdanie powiatu kolbuszowskie-
go, — Feliksowi Wiśniewskiemu w Warszawie, —
Wacławowi Witkowskiemu w Końskich woje-
wództwa kieleckiego, — Eugeniuszowi Wojnarow-
skiemu w Przemyślu, — Zofii Wrońskiej w War-
szawie, — Janowi Wysockiemu w Katowicach, —
Mieczysławowi Stanisławowi Zaleskiemu we Lwo-
wie, — Aleksandrze Helenie Zaorskiej w Glinnym
Stoku powiatu radzyńskiego, — Franciszce Ziół-
kowskiej w Warszawie;

za zasługi na polu pracy zawodowej:

Stanisławowi Białkowi w Warszawie, — Eugeniu-
szowi Olbratowskiemu w Warszawie, — Janowi
Radziejowskiemu w Warszawie, — Janowi War-
dzińskiemu w Warszawie;

za zasługi na polu rozwoju sportu:

Adamowi Alberti w Krakowie, — Emilowi Kla-
usnerowi w Przemyślu, — dr Stanisławowi Kowe-
nickiemu w Krakowie;

za zasługi w służbie państwowej:

Emilii Medyńskiej, kierownikowi kancelarii Sta-
rostwa Powiatowego w Zaleszczykach;

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz drugi

za zasługi na polu pracy społecznej:

Stefanowi Grabowskiemu w Piasecznie powiatu
warszawskiego;

BRĄZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy społecznej:

Leonowi Aleksandrowiczowi w Warszawie, — Ste-
fanii Batorowej w Tarnopolu, — Stefanowi Bącz-
kowi, monterowi w Dyrekcji Poczty i Telegrafów
w Warszawie, — Wandzie Birkenfeld w Sławi-
nach powiatu garwolińskiego, — Stanisławowi
Bubnickiemu w Tarnopolu, — Małgorzacie Cho-
lewie w Warszawie, — Annie Czogałowej w Cho-
rzowie, — Józefowi Diamentowi w Grodnie, —
Rozalii Dmochowskiej w Warszawie, — Janowi
Dudarowi w Borkach Wielkich powiatu tarnopols-
kiego, — Janowi Gawłowi w Monasterzu powiatu
przeworskiego, — Kazimierzowi Greimowi w War-
szawie, — Władysławowi Grudzińskiemu w War-
szawie, — Kazimierzowi Haręzie w Warszawie, —
Marii Hołub w Mirocinie powiatu przeworskie-
go, — Stanisławowi Hryniewiczowi w Rozyszczach
powiatu łuckiego, — Apolinaremu Jackowskiemu
w Warszawie, — Zygmuntovi Jasińskiemu w War-
szawie, — Pawłowi Kalabisowi w Ornontowicach
województwa śląskiego, — Pawłowi Kempce w
Chorzowie, — Annie Kirylczuk w Zawadach po-
wiatu siedleckiego, — Józefowi Kisserowi w Zy-
czynku powiatu łuckiego, — Marianowi Krawczy-
kowi w Tomaszowie Lubelskim, — Janowi Krudy-
sowi w Sokołowie powiatu kolbuszowskiego, —
Agnieszce Lasek w Gorliczynie powiatu przewor-
skiego, — Janowi Makowskiemu w Warszawie, —
Marcinowi Medeckiemu w Budzanowie wojewódz-
twa tarnopolskiego, — Janowi Miedlarzowi w Jar-
czowie powiatu tomaszowskiego, — Kazimierzo-
wi Mieczysławowi Millerowi, posterunkowemu
Policji Państwowej w Warszawie, — Stanisławie
Muszyńskiej w Warszawie, — Marcie Niedźwie-
dziovej w Szopienicach województwa śląskiego, —
Władysławowi Nowaczykowi w Ostrowie woje-
wództwa poznańskiego, — Dominikowi Pacho w
Łowiczu, — Filipowi Antoniemu Piaseckiemu w
Warszawie, — Janowi Portasiakowi w Ostrowie
województwa poznańskiego, — Aleksandrze Po-
tasińskiej w Horochowie województwa wołyńskie-
go, — Czesławowi Radajewskiemu w Ostrowie
województwa poznańskiego, — Helenie Annie Ra-
dzikowskiej w Jasionce powiatu siedleckiego, —
Piotrowi Sienko w Błazowej województwa łwo-
wskiego, — Leokadii Sitkowskiej w Warszawie, —
Edmundowi Słowińskiemu w Szczypiornie woje-
wództwa poznańskiego, — Filipowi Słupkowi w
Warszawie, — Józefowi Smolarkowi w Warsza-
wie, — Stefanii Stępińskiej w Zagnańsku woje-
wództwa kieleckiego, — Kazimierzowi Szczawiń-
skiemu w Warszawie, — Konstantemu Szepielowo-
wi, posterunkowemu Policji Państwowej w War-
szawie, — Franciszkowi Szkodzińskiemu w Pia-
stowie powiatu warszawskiego, — Antoninie Szul-
ce w Warszawie, — Józefowi Tomoszkowi w Ciesz-
ynie, — Janowi Winnickiemu w Kaliszu, — Marci-
nowi Wiśniewskiemu, starszemu posterunkowe-
mu Policji Państwowej w Warszawie, — Julii Wnęk
w Grodzisku Dolnym powiatu łancuckiego, — Ja-
nowi Wojturskiemu w Rzeszowie województwa
łwowskiego, — Natalii Wrzosek w Kuczabach po-
wiatu sokołowskiego, — Stanisławie Zajstowej w
Drohobyczu, — Józefowi Zaniewskiemu w War-
szawie, — Stanisławie Zarzyckiej w Zagnańsku
województwa kieleckiego, — Leonardowi Za-
wadzkim w Warszawie, — Franciszkowi Żulaw-
nikowi w Kostopolu województwa wołyńskiego;
za zasługi na polu pracy zawodowej:
Borysowi Chmielnickiemu w Bobrownikach woje-
wództwa białostockiego, — Stanisławowi Ciesiel-
skiemu w Warszawie, — Rajmundowi Kazimierzo-
wi Gałusze w Drohobyczu, — Janowi Grabow-
skiemu w Wilnie, — Janowi Kasperskiemu w War-
szawie, — Katarzynie Krynickiej w Częstoch-
owie, — Mariannie Krzyżkowskiej w Częstoch-
owie, — Michałowi Noskiewiczowi w Makowie Ma-
zowieckim, — Karolowi Ruszkowskiemu w War-
szawie, — Wojciechowi Sikorze w Opatowie wo-
jewództwa kieleckiego, — Michałowi Sulikowski-

mu w Rzeszowie, — Mariannie Szczerbie w Częstochowie, — Marianowi Szelidze w Warszawie, — Wojciechowi Słezakowi w Majdanie powiatu kolbuszowskiego, — Wojciechowi Słusarzowi w Majdanie powiatu kolbuszowskiego, — Władysławie Świarczyńskiej w Częstochowie, — Józefowi Urbanowi w Rudniku województwa lwowskiego, — Wacławowi Wiatrowskiemu w Koninie województwa poznańskiego, — Jakubowi Wislockiemu w Warszawie;

za zasługi w służbie kolejowej:

Aleksandrowi Kępie, pom. maszynisty II kl. D. O. K. P. w Radomiu;

za zasługi w służbie bezpieczeństwa publicznego: starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego:

Józefowi Frejowi w Boguminie Nowym, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego: Edmundowi Kozielowskiemu w Cieszynie, — starszym posterunkowym Policji Województwa Śląskiego:

Leonowi Fresłowi w Cieszynie, — Tomaszowi Gollu w Cieszynie, — Ignacemu Gałabowi w Cieszynie, — Franciszkowi Herdzie w Cieszynie, — Marcinowi Szymaniakowi w Cieszynie, —

posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego: Dominikowi Błanikowi w Cieszynie;

za zasługi na polu podniesienia stanu sanitarno-porządkowego:

Janowi Uchniatowi, wójtowi w Kuryłówce powiatu łancuckiego.

Warszawa, dnia 17 lutego 1939 r.

Prezes Rady Ministrów

(—) Sławoj Składkowski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Prezydium Zjazdu Centralnego Związku Młodej Wsi z okazji zjazdu wystosowało do P. Prezydenta Rzeczypospolitej prof. Ignacego Mościckiego depezę następującej treści:

„Zjazd Centralnego Związku Młodej Wsi śle Ci, Panie Prezydencie, wyrazy czci i hołdu, jako młody ruch chłopski. Zapewniamy o całkowitym oddaniu się rzetelnej pracy nad podniesieniem potęgi Polski.

(—) Prezydium Zjazdu Centr. Związku Młodej Wsi”.

—oOo—

Z General. Insp. Sił Zbrojnych.

P. Marszałek Edward Śmigły-Rydz otrzymał następujące depezę:

„Byli żołnierze 2 batalionu śmierci pułku piechoty Legii Akademickiej, zebrani w Warszawie w dniu 19 lutego 1939 roku, w dwudziestą rocznicę zwycięskich walk o Bełz, meldują Ci, że jak 20 lat temu na wszelkie zakusy wroga odpowiadali kulą i bagnietem, tak i dziś na Twój rozkaz pójdą w bój o granice Rzeczypospolitej.

Meldując o tym, składamy Ci, Panie Marszałku, wyrazy hołdu i głębokiej czci żołnierskiej”.

„Walny zjazd Związku osadników polskich we Francji, który odbył się w Limoges, w dniu 10 lutego b. r., składa Panu Marszałkowi hołd, oraz melduje swą gotowość służenia Ojczyźnie”.

„Walne zebranie Związku b. ochotników armii polskiej, oddział w Siedlcach, przesyła Ci, Panie Marszałku, wyrazy hołdu i żołnierskiego przywiązania oraz zapewnienia, że tak, jak w czasie wojny ochotnicy ofiarowali bez zastrzeżeń swe życie dla obrony niepodległości, tak i obecnie poświęcą wszystkie swe siły dla ugruntowania potęgi Polski oraz oświadczają, że oddają się na Twe rozkazy”.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Dnia 25 b. m. P. Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski przyjął przedstawicieli międzyzwiązkowego komitetu pracowników państwowych oraz prezesa centralnej komisji porozumiewawczej związków pracowniczych.

W skład delegacji wchodził: prezes Czesław Pawłowski i Stanisław Kwiatkowski, oraz członkowie zarządu M. K. P. P.: Pietkiewicz, Tykliński, Rynkiewicz, Lebedowicz Siadek i Gałęski.

W związku z przedstawionymi przez delegację dezyderatami, P. Prezes Rady Ministrów oświadczył, iż do dalszej poprawy bytu pracowników państwowych ustosunkowuje się jaknajbardziej, jednak stopniową jej realizację Rząd musi uzależnić od możliwości Skarbu Państwa.

W piątek, dnia 24 b. m., P. Marszałek Senatu Bogusław Miedziński odwiedził P. Prezesa Rady Ministrów gen. Felicjana Sławoja Składkowskiego w związku z zajęciami, które miały miejsce na terenie Lwowa na skutek przemówienia, wygłoszonego przez senatora prof. dr. Kazimierza Bartla na Komisji Budżetowej Senatu w dyskusji nad budżetem Ministerstwa Oświaty.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Z okazji pobytu ministra spraw zagr. Włoch w Warszawie, polsko-włoskie Tow. Kultury w Rzymie przesłało pod adresem P. Ministra Becka depezę treści następującej:

„Polsko-włoskie Towarzystwo Kultury przeżyła życzenia pomyślności szlachetnemu narodowi polskiemu, oraz wyrazy swej niezłomnej wiary w dalszy pomyślny rozwój stosunków pomiędzy Włochami i Polską, których nic nie dzieli, a wszystko łączy.

(—) Volpe”.

Wizyta włoskiego ministra spraw zagranicznych hr. G. Ciano w Warszawie.

W sobotę, 25 b. m., o godz. 12 min. 18, pociągiem specjalnym z Rzymu przybył do Warszawy minister spraw zagranicznych Italii, hr. Galeazzo Ciano z małżonką.

Ministrowi hr. Ciano w podróży do Polski towarzyszą: ambasador Gino Butti — dyrektor departamentu politycznego, hr. Leonardo Vitetti — minister pełnomocny, dyrektor departamentu ogólnego, hr. Vittorio Emanuele Bonarelli di Castelbompiano — minister pełnomocny, szef protokołu, komandor Umberto Natali — szef sekretariatu osobistego ministra spraw zagranicznych, komandor Alberto Nonis — radca legacyjny, zastępca szefa biura prasowego, markiz Blasco Lanza d'Ajeta, książę de Trebia — sekretarz gabinetu ministra spraw zagranicznych, p. Franco Bellia — sekretarz gabinetu ministra spraw zagranicznych.

Jednocześnie tym samym pociągiem przybył ambasador R. P. w Rzymie gen. Wieniawa - Długoszowski.

Na stacji granicznej polskiej w Boguminie powitał p. ministra hr. Ciano przedstawiciel M. S. Z., radca Leopold Koziębrodzki, przydzielony na czas pobytu w Polsce do jego osoby, oraz przedstawiciele władz miejscowych.

W Katowicach spotykał p. ministra hr. Ciano ambasador włoski w Polsce baron A. di Valentino.

Peron dworca głównego oraz wyjście z dworca na Aleje Jerolimskie udekorowane zostały flagami narodowymi włoskimi oraz polskimi. Na peronie ustawiła się kompania honorowa wojsk lotniczych z poczem sztandarowym i orkiestrą. Przed dworcem stanęły wzdłuż Alei Jerolimskich od ul. Emilii Plater poczty sztandarowe związków kombatanckich polskich. Przy wyjściu z dworca na chodnikach ustawili się liczni przedstawiciele kolonii włoskiej w Polsce oraz tłumnie zebrana publiczność.

O godz. 12 m. 18 przy dźwiękach Hymnu narodowego włoskiego wjechał na peron pociąg, wiozący dostojnych gości.

P. ministra hr. Ciano oraz jego małżonkę powitali na dworcu: P. Minister Spraw Zagranicznych J. Beck z małżonką, Podsekretarz Stanu M. S. Z. Szembek, wojewoda Jaroszewicz, prezydent miasta st. Warszawy Starzyński, dowódca O. K. gen. Trojanowski, dyrektor gabinetu Ministra Spraw Zagranicznych Michał Łubieński, pełniący obowiązki dyrektora protokołu dyplomatycznego M. S. Z. Aleksander Łubieński, komendant miasta płk. Machowicz, wicedyrektor departamentu zachodniego Józef Potocki oraz nacelnik wydziału prasowego M. S. Z. Wiktor Skiński.

P. ministra hr. Ciano witali podesta Bergamo Carillo Pessenti Pigna i sekretarz partii faszystowskiej prow. Bergamo Orfeo Selloni, którzy przybyli na czele delegacji miasta Bergamo w związku z uroczystością poświęcenia pomnika płk. Nullo w Warszawie, oraz członkowie ambasady włoskiej w Polsce.

W czasie powitania pani Beckowa ofiarowała pani hr. Ciano wiązankę kwiatów.

Po przywitaniu się p. minister hr. Ciano w towarzystwie P. Ministra Becka i dowódcy O. K. gen. Trojanowskiego przeszedł przed frontem kompanii honorowej wojsk lotniczych. Przy wyjściu z dworca p. ministrowi hr. Ciano zebrani przedstawiciele kolonii włoskiej oraz polska publiczność zgotowali entuzjastyczne owacje, wznosząc okrzyki na jego cześć.

Z dworca głównego p. minister hr. Ciano w towarzystwie P. Ministra Becka i hrabina Ciano w towarzystwie p. Beckowej odjechali samochodami do pałacu Blanka, gdzie zamieszkają na czas swego pobytu w Warszawie.

Do osoby p. hrabiny Ciano przydzielona jest na czas jej pobytu w Polsce małżonka radcy M. S. Z. p. Mniszek.

Minister spraw zagranicznych Włoch hr. Ciano o godz. 13.30 podejmowany był śniadaniem przez ambasadora barona A. di Valentino.

O godz. 16-ej minister Ciano złożył wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

W czasie uroczystości składania wienca obecni byli: wojewoda Jaroszewicz, dowódca O. K. 1 gen. Trojanowski, p. o. dyr. protokołu dyplomatycznego Aleksander Łubieński, komendant miasta płk. Machowicz.

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Dnia 24 b. m. pod przewodnictwem P. Ministra W. R. i O. P. prof. dr. W. Świętosławskiego odbyła się konferencja ministerialnych instruktorów szkół średnich ogólnokształcących. Poszczególne instruktorzy składali sprawozdania z dotychczasowej pracy, ze swych spostrzeżeń nad realizacją programów, nad podręcznikami używanymi w szkołach, oraz z działalności ognisk metodycznych poszczególnych przedmiotów w okręgach szkolnych.

—oOo—

Obecny był również ambasador polski w Rzymie gen. Wieniawa - Długoszowski. Licznie przybyli przedstawiciele kolonii włoskiej w stolicy.

W chwili przyjazdu p. ministra hr. Ciano w towarzystwie swity, ambasadora Włoch A. di Valentino, attaché militaire płk. Józef Rodro, markiz di Cortenze, oraz członków ambasady, kompania honorowa wojsk polskich, wystawiona przed gmachem sztabu głównego, oddała honory wojskowe, a orkiestra odegrała Hymn narodowy włoski.

Po przyjęciu raportu od dowódcy kompanii honorowej wojska min. hr. Ciano przeszedł przed jej frontem, a następnie złożył wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza. Po oddaniu hołdu Nieznanemu Żołnierzowi, orkiestra wojskowa odegrała Hymn narodowy polski. Po uroczystości złożenia wienca minister hr. Ciano wpisał się do księgi pamiątkowej.

Pana ministra hr. Ciano, odjeżdżającego z placu Marszałka Piłsudskiego, zgromadzona na chodnikach publiczność witała gorącymi owacjami, wznosząc okrzyki na cześć Włoch i min. Ciano.

W godzinach popołudniowych p. minister hr. Ciano w towarzystwie ambasadora Włoch A. di Valentina złożył wizytę u P. Ministra Spraw Zagranicznych J. Becka oraz u P. Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego.

O godz. 16 min. 40 p. minister hr. Ciano w towarzystwie P. Ministra Spraw Zagr. J. Becka i ambasadora A. di Valentino złożył wizytę P. Marszałkowi Polski E. Śmigłemu-Rydzowi. P. Marszałek Polski podejmował ministra spraw zagr. Włoch herbata.

W godzinach przedwieczornych p. ministra spraw zagr. Włoch hr. Ciano rewizytował P. Ministra Becka i P. Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego.

Przed gmachem ambasady włoskiej tłumnie zebrana publiczność zgotowała p. ministrowi hr. Ciano entuzjastyczne manifestacje, wznosząc okrzyki na cześć Włoch, Mussoliniego i min. Ciano.

W czasie obiadu wydanego przez P. Min. Spr. Zagr. J. Becka na cześć min. spr. zagr. Italii hr. Ciano, P. Minister Beck wygłosił następujące przemówienie:

„Ekscelencjo.

Witając Pana na dworcu w Warszawie, miałem sposobność podkreślić zadowolenie Rządu naszego z powodu Pańskiego przybycia i wdzięczność, że znalazł Pan dla nas chwilę czasu w swych trudnych i odpowiedzialnych pracach i nie zaważał się przed odbyciem dość długiej, jak na europejskie stosunki, drogi.

Chciałbym jeszcze podziękować specjalnie hrabinie Ciano, że zechciała Panu towarzyszyć, Panie Ministrze.

Niezależnie od tej odległości znalazł się Pan tu w Polsce między szczerymi przyjaciółmi Pańskiej ojczyzny.

Droga prowadząca z Włoch do Polski jest szlakiem utartym od wieków. Mężowie stanu, uczeni, artyści przemierzali tę drogę tysiącokrotnie w obu kierunkach za czasów wspaniałego odrodzenia kultury łacińskiej. W obydwóch naszych krajach znajdujemy trwałe ślady ich prac i myśli.

W czasach trudnych i ciężkich dla naszych krajów — a każdy szanujący się naród czasy takie przechodzi i płaci za swoje prawo i miejsce między innymi narodami — zamiast artystów i ludzi nauki żołnierze spieszyli, nie cofając się przed żadnymi trudnościami, ażeby krwią swą dać najwznioślejszy wyraz uczuciom przyjaźni, pewnej, bo objawiającej się w ciężkiej godzinie.

Łączy nas zatem wiekowa tradycja przyjaźni.

A co nas dzieli? Mniej więcej 1.500 kilometrów dystansu. Pan, Panie Ministrze, jako wybitny lotnik, wie najlepiej, że odległości skurczyły się za życia naszej generacji. A jeśli dystans geograficzny nie powstrzymał tych, którzy niegdyś w prymitywnych warunkach szukali drogi łączącej umysły i serca naszych narodów, to sądzę, że nie wypadła nam dziś zaważyć się przed tą odległością, gdy szukać będziemy pogłębienia życzliwej współpracy naszych Rządów w obronie interesów naszych państw i ze zrozumieniem dla słuszych interesów innych.